

at en saadan Ændring af flere Grunde egentlig kunde være ønskelig. Men da Finansministeren har erklæret sig villig til i den kommende Samling at ville forelægge Tinget et Forslag om, at samtlige Retsafgifter for offentlige Udskrifter og Attester berigtiges gennem Stempelmærker, ligesom Ministeren har erklæret sig villig til nærmere at overveje Muligheden af at gennemføre en saadan Ordning ogsaa paa andre Omraader, har man ikke ment fra Udvalgets Side at burde søge Lovforslaget ændret. Jeg skal derfor tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale Tinget at vedtage Lovforslaget uforandret.

Pürschel: Det er karakteristisk for det Tempo, hvori der for Tiden arbejdes her, at det ikke under Behandlingen af denne Sag her været muligt her at møde den Minister, under hvem dette Lovforslag egentlig henhører. Man har ikke haft den Ære at se Finansministeren, da Lovforslaget var til første Behandling, ej heller i Udvalget og heller ikke nu ved anden Behandling, hvad jeg i og for sig maa beklage, men da Finansministeren jo med alle sine sikkert udmærkede Egenskaber... (Afbrydelse: Hør!) — ja, dette er for mit Vedkommende en ren Trossag — ikke har den at kunne være mere end eet Sted, er det jo allerede tilstrækkelig Motivering for, at han ikke kan være til Stede her. Jeg vilde ellers meget gerne have haft Lejlighed til at drøfte denne Sag netop med Finansministeren; paa dette Punkt maa man ogsaa ogsaa renoncere, saaledes som Tilfældet jo har været tidligere.

Tanken om at berigtige disse Afgifter ved Stempelmærker har jo mødt en meget stærk Modstand fra Administrationens Side. Dog er der sket et Fremskridt fra sidste Gang, vi havde denne Lov til Behandling; der er i hvert Fald et af Argumenterne fra den Tid, som er gaaet ud. Den Gang anførte man som en Anke imod at bruge Stempelmærker, at disse skulde klæbes paa Dokumenterne, og det var et Arbejde, som ellers ikke var nødvendigt. Dette meget vægtige Argument er gaaet ud, men tilbage er der dog en Del Modstand og Argumenter, hvis Vægt er vanskelig at vurdere. Imidlertid har jeg Indtryk af, at Modstanden trods alt er i Aftagende, idet man nu har erklæret sig villig til at overveje — og, jeg forstaar, at overveje meget velvilligt — at berigtige Afgifterne for Udskrifter og Attester ved Stempelmærker. Det er for saa vidt en ganske interessant Indrømmelse til vort Standpunkt, som det, hvorpaa man i Hovedsagen begrundet sin

Modstand, netop er Hensynet til Revisionen. Nu er det saa ejendommeligt, at naar man gaar til dette for Udskrifternes og Attesternes Vedkommende, ophører Kontrolmuligheden, idet disse jo kun indføres i Sporteljournalerne netop af Hensyn til Afgiften, og man vil altsaa nu, hvis man gaar til denne Reform, kun have dem i en ganske uofficiel Bestillingsbog, hvor der skrives og streges, en Bog, som aldeles ikke egner sig til at være Grundlag for en Kontrol med Afgifternes Berigtigelse.

Dette Hensyn til Revisionen er et Hensyn, som forekommer mig at trænge til noget nærmere Belysning, og det er Grunden til, at jeg har taget Ordet ved denne Lejlighed. Der kan tænkes at ske Fejl ved Afgifternes Berigtigelse paa to Maader, enten ved, at man af Ukendskab til Fortolkningen eller af Unøjagtighed beregner Afgifterne urigtigt, eller ved, at man søger at besvige Statskassen. Man har selvfølgelig en vis Mulighed for ved den Revision, der nu finder Sted af Sporteljournalerne, at opdage de første Fejl, de uforsætlige Fejl, men hvor stor Betydning dette har, er vist meget omtvisteligt. Efter almindelig Sandsynlighedsberegning maa man vel gaa ud fra, at Fejlene i det lange Løb vil ophæve hinanden, den ene Gang være til Fordel for Statskassen, den anden Gang til Skade for den; det er ogsaa netop det Resultat, man kommer til, naar man ser disse Rækker af Antegnelser, som sendes ud til Retsbetjentkontorerne, at Fejlene i det lange Løb ophæver hinanden.

Tilbage er saa Spørgsmaalet om Besvigelser. Angaaende dette kan jeg henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte ved første Behandling, som jeg ikke skal gentage ved denne Lejlighed, men jeg vil henstille til den højtærede Finansminister, at han i Sommerens Løb søger oplyst gennem Revisionsdepartementet, hvor meget der tjenes for Statskassen ved den Revision, der nu finder Sted — det maa kunne oplyses ret nøjagtigt. Jeg har forsøgt at faa et ganske løst Grundlag for et Skøn ved at ringe til et af vore største Retsbetjentkontorer her i Byen, hvor Tinglæsningsafgiften udgør mellem 200 000 og 250 000 Kr. om Aaret. Man svarede, at efter deres Skøn var Nettoudgiften af Revisionsantegnelserne nogle faa Kroner om Aaret. Hvis dette Indtryk er rigtigt, vil det jo sige, at hele denne Revision ikke har nogen særdeles stor finansiel Betydning; det er jeg tilbøjelig til at tro, men det maa man jo kunne faa oplyst.

Det andet Spørgsmaal, som jeg vil henstille til den højtærede Finansminister at skaffe oplyst i Sommerens Løb, er: Hvor